

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1540/2019
28.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића, др Илије Зиндовића, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Јован Челебић, адвокат из ..., против туженог РWW д.о.о. Ниш, Огранак Ћуприја, чији је пуномоћник Драгиша Шћекић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1919/17 од 19.11.2018. године, у седници одржаној 28.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1919/17 од 19.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1919/17 од 19.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину, Судска јединица у Ћуприји П 555/16 од 06.06.2017. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени да тужили на име враћања стеченог без основа исплати укупно 78.885,09 динара у месечним износима и са законском каматом ближе одређеним овим ставом изреке. Ставом другим изреке обавезана је тужила да туженом накнади трошкове поступка од 61.452,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 1919/17 од 19.11.2018. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Наиме, применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, ...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу

2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије тужиле не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради стицања без основа, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 19.05.2016. године, ради стицања без основа, а поднеском од 15.05.2017. године тужба је преиначена повећањем захтева којим је тужилца тражила исплату 78.885,09 динара. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде од 78.885,09 динара је противвредност 640,42 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (1 евро = 123,1763 динара).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је побијана вредност предмета спора 78.885,09 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић